

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 3C/41/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513206008
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Bitalová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8513206008.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Oľgou Bitalovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, pr. zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanej C. K., nar. X.X.XXXX, bytom I. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, pr. zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom AK, Sov. hrdinov 163/66, Svidník v konaní o zaplatenie 494 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanej súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 148,57 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal na tunajší súd proti žalovanej návrh na zaplatenie sumy 494 eur s príslušenstvom.

Svoj návrh odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 bola pohľadávka uplatnená v tomto konaní postúpená Slovenskou sporiteľňou, a.s. Tomášikova 48, Bratislava na žalobcu. Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanou dňa 18.7.2007 zmluvu č. XXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania a splácania peňažných prostriedkov a ďalšie náležitosti sú uvedené v zmluve a Všeobecných obchodných podmienkach. Po právnom rozbere týkajúcom sa posúdenia zmluvy o úvere uzavretej pred 1.1.2008 ako absolútneho obchodu a nemožnosti aplikovať na takýto právny vzťah § 52 až 54 Občianskeho zákonníka ďalej žalobca uviedol, že pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 2 102,29 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1 900,58 eur, riadneho úroku vo výške 0,00 eur, úroku z omeškania vo výške 201,71 eur a ostatného príslušenstva vo výške 0,00 eur. Sumu 201,71 eur predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca neuplatňuje. Podľa zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 892,92 eur, ktorý mal byť splácaný v splátkach po 24,70 eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si uplatňuje v tomto konaní splátky úveru splatné od 20.11.2010 do 20.6.2012 v počte 20 a v celkovej výške 494 eur. Zároveň si uplatnil aj zákonný úrok z omeškania, a to zo splátok už splatných odo dňa ich splatnosti do 10.5.2011 a potom z celej dlžnej sumy od 11.5.2011 do zaplatenia.

Oznámením doručeným súdu dňa 4.12.2013 vstúpil do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaných Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. O prípustnosti jeho vstupu súd rozhodol uznesením č.k. 3C/41/2014-94 zo dňa 5.11.2014.

Žalovaná sa k návrhu nevyjadрила.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k návrhu uviedol, že v tejto veci bola nepochybne uzavretá spotrebiteľská zmluva, a to vzhľadom na § 2 ods. 1 písm. a) a najmä § 23a ods. 1 zákona č. 634/192 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Na túto je potrebné aplikovať aj ustanovenia zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zák. č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľov a Občianskeho zákonníka účinných v čase uzatvorenia zmluvy. Judikatúra slovenských súdov posudzuje zmluvu, ako bola uzatvorená aj v tomto prípade, ako spotrebiteľskú a na premlčanie je potrebné aplikovať Občiansky zákonník (ďalej „OZ“). Citoval pritom z mnohých rozhodnutí slovenských súdov. Ďalej poukázal na § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a vyjadril názor, že banka môže postúpiť svoju pohľadávku vo výške zodpovedajúcej nesplácanému dlhu. Keďže si žalobca uplatňuje aj nároky zo splátok splatných po postúpení pohľadávky, je zrejmé, že pohľadávka musela byť postúpená ako celok, a teda právny predchodca žalobcu musel právny vzťah ukončiť ešte pred postúpením pohľadávky (mohol postúpiť len „ukončený úver“ a nie „živý úver“). Takisto namietol, že zmluva neobsahuje všetky povinné náležitosti. V zmluve chýba údaj podľa § 4 ods. 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z., teda sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Vzhľadom na § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Takisto namietol neprijateľnosť poplatku za poskytnutie úveru, za vedenie úverového účtu a namietol premlčanie nároku.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 3C/41/2014-111 zo dňa 20.1.2015, ktorým žalobu zamietol z dôvodu premlčania uplatneného nároku a rozhodol o náhrade trov účastníkov konania. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 13Co/68/2015-135 zo dňa 30.4.2015 zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že premlčacia lehota začína plynúť od času, kedy mohol žalobca, resp. jeho právny predchodca zosplatiť riadne nesplácaný úver.

Súd prvého stupňa po zrušení rozsudku pristúpil k opätovnému preskúmaniu podanej žaloby a dožiadal žalobcu o predloženie dokladov preukazujúcich splnenie podmienok na postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

Žalobca vo vyjadrení vyjadril svoj názor, že banka môže postúpiť peňažný záväzok ako celok s príslušenstvom. Poukázal na to, že v § 92 ods. 8 zákona o bankách zákonodarca použil zákonodarca pojem „peňažný záväzok“ ako celok a pojem „časť peňažného záväzku“. Ak v prvej vete súvetia použil pojem peňažný záväzok a súčasne použil aj pojem časť peňažného záväzku, je zrejmé, že výraz z prvej vety súvetia bude chápať rovnako aj v druhej časti súvetia. Správnosť záveru o tom, že banka môže postúpiť aj nezosplatenú pohľadávku vyvodil aj z druhej vety § 92 ods. 8 zák. o bankách, kde sa používa pojem „pred postúpením pohľadávky“ a nie pojem „pred postúpením časti pohľadávky“. Uvedený záver vyvodil aj z dôvodovej správy k § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zároveň citoval názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M. publikovaný v časopise Súkromné právo č. 1/2015 a vyvodil z neho, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi nie je podmienkou na platné postúpenie pohľadávky, teda aj keby banka dlžníka písomne nevyzvala pred postúpením pohľadávky, na platnosť postúpenia to nemá vplyv.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení z § 92 ods. 8 zákona o bankách a dôvodovej správe k nemu vyvodil záver, že banka nemôže postúpiť nezosplatený úver („živý úver“), ale môže postúpiť iba splatné splátky úveru. Takisto namietal skutočnosť, že žalobca nemá bankové povolenie na poskytovanie a správu úverov, preto banka na neho nemohla postúpiť aj časť úveru, ktorý v čase postúpenia ešte nebol splatný. Podľa jeho názoru subjekt bez bankového povolenia nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať úver. Zmluvu o postúpení pohľadávok preto považoval za neplatnú, v dôsledku čoho žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Zároveň poukázal na viaceré rozhodnutia slovenských súdov.

Keďže v danom prípade ide o drobný spor (teda o vec, predmetom ktorého nie je suma presahujúca 1 000 eur), súd v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie, ale dňa 15.12.2015 vyvesil na úradnú tabuľu súdu oznámenie, že dňa 1.3.2016 bude vo veci vyhlásený rozsudok a v tento deň ho aj vyhlásil.

Súd na základe vykonaného dokazovania, najmä písomnými vyjadreniami žalobcu a vedľajšieho účastníka a listinnými dôkazmi - najmä zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 18.7.2007, Všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 12.4.2011, výzvou k úhrade zo dňa 20.4.2011, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 a prílohou k nej, pokusom o zmiar zo dňa 4.10.2013, rozpisom splátok, platobnou históriou, zistil tento skutkový stav:

Žalovaná uzavrela so Slovenskou sporiteľňou, a.s. dňa 18.7.2007 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej bezúčelový úver vo výške 26 900,-Sk, t.j. 892,92 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať splátkami vo výške 744,-Sk mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci. Úroková sadzba bola dohodnutá na 18,40 % ročne, poplatok za správu úveru vo výške 60,-Sk mesačne, spracovateľský poplatok vo výške 269,-Sk, splatnosť prvej splátky dňa 20.7.2007 a poslednej splátky dňa 20.6.2012, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 26,00 %. Žalovaná uhradila dňa 18.7.2007 sumu vo výške 269,-Sk ktorá bola započítaná na poplatok za poskytnutie úveru a potom splátky úveru splátky úveru, a to dňa 20.7.2007 vo výške 744,-Sk, dňa 20.8.2007 vo výške 106,-Sk, dňa 17.9.2007 vo výške 638,- Sk, dňa 17.9.2007 vo výške 638,-Sk a dňa 20.9.2007 vo výške 68,20 Sk, teda celkovo 51,66 eur, z ktorých na istinu bola započítaná suma 51,22 eur a na úrok z omeškania bola započítaná suma 0,44 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 bola pohľadávka z uvedeného úveru spolu s jej príslušenstvom postúpená spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. na žalobcu. Podaním zo dňa 20.4.2011 označeným ako „výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 20.4.2011 a žiadal o jeho uhradenie do 4.5.2011.

Súd po vykonanom dokazovaní a po zhodnotení dôkazov jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti dospel k názoru, že návrh nie je dôvodný.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 OZ zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 528 ods. 2 OZ postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky.

Žalobca tvrdiac, že pohľadávku nadobudol na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE zo dňa 24.3.2011 od jeho právneho predchodcu, ktorý je bankou, mal riadne preukázať splnenie podmienok vyplývajúcich pre kvalifikované postúpenie pohľadávky, ktoré vyplývajú z § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, čo v konečnom dôsledku bolo predpokladom aj na preukázanie jeho aktívnej vecnej legitímácie v tomto konaní. Na výzvu súdu na zdokladovanie, že jeho právny

predchodca dodržal pred postúpením pohľadávky postup § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, žalobca nedoložil žiaden doklad. Súd teda nemal preukázané, že by právny predchodca žalobca pred postúpením pohľadávky vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy a že takáto výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej, čiže súd nemal preukázanú jednu z podmienok pre postúpenie pohľadávok zo strany banky na žalobcu. Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE zo dňa 24.3.2011 preto súd považoval s poukazom na § 39 OZ za neplatnú, nakoľko je v rozpore so zákonom.

Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto konaní od jeho právneho predchodcu, súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Za tohto stavu je už potom právne irelevantné, či banka mohla postúpiť aj nezosplatnenú časť pohľadávky na žalobcu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a nedostatok aktívnej legitímácie sa súd už nezaoberal ďalšími námietkami účastníkov konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaná mala vo veci plný úspech, preto má právo na náhradu účelne vynaložených trov na bránenie svojho práva. Žalovaná si v priebehu konania trovy konania neuplatnila ani nevyčíslila, súd jej preto náhradu trov konania nepriznal.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka si uplatnil trovy pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 148,57 eur s DPH. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vychádzal z hodnoty za 1 úkon právnej pomoci vo výške 33,19 eur vypočítanej zo žalovanej sumy, t.j. zo sumy 494 eur. Odmenu si uplatnil za úkony: 1. príprava a prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady, 2. vyjadrenie k návrhu zo dňa 25.6.2014 a 3. vyjadrenie zo dňa 5.11.2015. Okrem odmeny si právny zástupca uplatnil aj náhradu režijných paušálov vo výške 1 x 7,81 eur za úkon vykonaný v roku 2013, 1 x 8,04 eur za úkon vykonaný v roku 2014 a 1 x 8,39 eur za úkon vykonaný v roku 2015.

Súd po preskúmaní vyúčtovania zistil, že odmena za 1 úkon právnej pomoci bola vypočítaná správne v súlade s § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z., podobne zistil, že všetky uplatnené úkony boli vykonané. Celkové trovy právneho zastúpenia, ktoré prislúchajú právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka predstavujú vyúčtovanú sumu vo výške 148,57 eur s DPH. Súd preto zaviazal žalobcu na náhradu týchto trov v súlade s cit. § 142 ods. 1 O.s.p. Súd pritom vychádzal z toho, že vedľajší účastník namietať vecnú aktívnu legitímáciu žalobcu, ktorá námietka sa v konečnom dôsledku ukázala ako dôvodná a prihliadol aj na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove (viď rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp. zn. 20Co/51/2013, 21Co/15/2013, 6Co/32/2013, 19Co/52/2013 a iné), podľa ktorej trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka sú účelne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia